

Ны видимы еше едно противорѣчїе западнихъ писателъ съ нашимъ народнимъ паматникамъ. Тии полагаютъ свое при Одринѣ разорѣнїе и плѣнь императора си Бѣлдуина отъ Асѣна II, въ 1205 л. а ны видѣхмы, чи Асѣнь II се въцарилъ въ 1218 л. и кюръ Тодора побѣдилъ въ 1230. Патриархъ Евтимий Асѣню второму прѣписва побѣдѣ надъ Латины, тага же Асѣнюва побѣда се потвѣрдѣва Калоювану отъ единъ влашки лѣтописецъ, кои е обнародованъ отъ ученаго професора императорскаго казанскаго университета. В. Григориевича въ 1859. Лѣтописецъ почва: Деч аз фось пѣнѣ ла михаилъ фюль Дукжен ꙗѣѣ. (6613—1105).

Пѣнѣ ачича саз скось дендралтеле кѣрци словенѣщи пре лимбаностраѣ вѣциле ши петрѣчериле ꙗѣпрѣтещи и проч. До Михайла сына Дукова отъ сътворения мѣра было 6613—1105. До сега сѣмъ извлекалъ (привелъ) отъ Българскы книги на нашъ языкъ житїа и дѣяїна императоровъ и проч.

Слѣдующъ лѣтописание си казва. ꙗѣѣ — 6702 — 1204. аоу моутать калъ Иоанъ домнуль Шкѣнлоръ троуцѣль лви стїи Иоанъ рѣлскии делаѣ доусъ ла четате ꙗѣ трѣновъ. — въ 1204 Кало-Иоанъ господарь Българьмъ принесалъ мощы св. Иована Рылскаго въ градъ Търново. А другѣдѣ казва: Ани ꙗѣѣ. — 6710—1202. лоуарѣ фрѣнчїи Цариградоуль делѣ гречи ши лаѣ циноутъ ꙗѣ деанїи. ши дефрїка фрѣнчилоръ поменїа гречїи пе папа ла жрѣтѣвникъ. Ши авѣ Гречїи атоунче ши декѣтрѣ шкѣи кѣлѣ прѣда цара. А тоунче дѣдерж мѣщїиле сфїнтеи винери ꙗѣлокъ де дажде ши алте рѣндоури скоумпе моулте. — Въ 1202 годинаѣ Фрѣзи привзѣхѣ Царыградъ отъ Гърковъ и го държахѣ 62 години, и отъ страха Фрѣговъ Гърци поманувахѣ на жѣртвеника (въ чѣрковъ) Папа. Гърци притѣрпѣхѣ тогава и отъ Българы, кои имѣ привзѣхѣ земѣ; тогава дадохѣ вмѣсту данока (дажда) мощы св. Петкы и другы много скѣпоцѣнны утвары.

Влашки лѣтописецъ явно потвѣрдѣва писаное отъ Евтимїа патриарха Българскаго, чи Асѣнь вторы е дѣржалъ Гърцы и Фрѣзы въ подданство, и нѣкои си западни списатели говорѣтъ о тому. Нѣ тии казвѣтъ чи Асѣнь ушѣ былъ покровитель фрѣжскаго царства въ Констандинополь. ¹⁴⁾

Отъ сичкы тыа се доказва явно и необоротимо, чи западни нѣ сѣ истинни. Ные тѣхны свидѣтельства никакъ не трѣба да вѣрвамы, до дѣгы не изслѣдувамы разсѣдїтельно, какъ то и другѣдѣ казахмы, а найпаче относительно вѣри. Ны трѣба да считамы себе благополучны, чи се откривѣтъ такива важни наши народни паматници, коихъ противны обстоятельства нѣ сѣ изтрѣбили, какъ то тысащи други.